

บทที่ 8

การวิเคราะห์เศรษฐกิจและตลาดหลักทรัพย์ (ECONOMIC AND MARKET ANALYSIS)

ในบทที่ 8 ได้กล่าวถึงเค้าโครงการวิเคราะห์หุ้นสามัญว่านักวิเคราะห์จะต้องประมาณกระแสรายได้ อัตราส่วนลด และความไวที่ราคาจะเปลี่ยน โดยการพยากรณ์ปัจจัยทั้งสามจะต้องกระทำทั้งสามระดับคือ ระดับตลาดโดยส่วนรวม (Market or economic = E) ระดับอุตสาหกรรม (Industry = I) และระดับบริษัท (Company = C)

กล่าวคือในระดับตลาดหลักทรัพย์โดยส่วนรวมจะต้องพยากรณ์

1. รายได้ของตลาดทั้งหมด หรือ กำไรต่อหุ้นโดยเฉลี่ยของหุ้นทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ (Market earnings)

2. อัตราส่วนลดของตลาด หรืออัตราผลตอบแทนการลงทุนเฉลี่ยของผู้ลงทุนทั้งตลาด (Market discount rate)

3. ความไวของราคาหลักทรัพย์เฉลี่ยทั้งตลาดที่จะเปลี่ยนแปลง (Market rapidity of price convergence)

ผลจากการวิเคราะห์ทำให้สามารถพยากรณ์ HPR ของตลาดและแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ได้ ทำให้สามารถตัดสินใจกำหนดช่วงจังหวะเวลาที่ควรลงทุนได้

ในระดับอุตสาหกรรมก็เช่นเดียวกัน นักวิเคราะห์จะต้องพยากรณ์

1. รายได้ของอุตสาหกรรม หรือกำไรต่อหุ้นโดยเฉลี่ยของหุ้นในอุตสาหกรรมนั้น (Industry earnings)

2. อัตราส่วนลดของอุตสาหกรรม หรืออัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุน สำหรับหุ้นในอุตสาหกรรมนั้น ๆ (Industry discount rate)

3. ความไวของราคาหลักทรัพย์เฉลี่ยในอุตสาหกรรมที่จะเปลี่ยนแปลง (Industry rapidity of price convergence)

ผลการวิเคราะห์ทำให้สามารถพยากรณ์ HPR ของแต่ละอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเลือกอุตสาหกรรมที่ควรลงทุน

ในระดับบริษัท นักวิเคราะห์จะต้องพยากรณ์

1. รายได้ของบริษัทนั้น ๆ หรือกำไรต่อหุ้นของบริษัท (Company earning)

2. อัตราส่วนลดสำหรับบริษัทนั้น ๆ หรืออัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุนซื้อหุ้นเฉพาะบริษัทนั้น ๆ (Company discount rate)

3. ความไวของราคาหุ้นสามัญบริษัทนั้น ๆ จะเปลี่ยนแปลง (Company rapidity of price convergence)

ผลการวิเคราะห์ระดับนี้จะทำให้สามารถพยากรณ์ HPR ของหุ้นสามัญบริษัทต่าง ๆ และสามารถตัดสินใจเลือกหุ้นที่เหมาะสมเข้าบัญชีหลักทรัพย์ที่จะลงทุนต่อไปได้

การประมาณตัวแปรทั้งสามระดับนี้สามารถสรุปให้เห็นได้ดังภาพต่อไปนี้

	รายได้	อัตราส่วนลด	ความไว
ตลาด	× ×	× ×	× ×
อุตสาหกรรม	× ×	× ×	× ×
บริษัท	× ×	× ×	× ×

ความจำเป็นที่ต้องทำการวิเคราะห์เป็นลำดับขั้น EIC (Economic-Industry-Company)

เหตุผลสำคัญที่นักวิเคราะห์ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน EIC เนื่องจาก

1. จากการศึกษาข้อมูลในอดีต พบว่าการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปจะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมทุกประเภท และเมื่ออุตสาหกรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลกระทบต่อถึงบริษัททุกบริษัทด้วย ดังนั้น ราคาตลาดของหุ้นสามัญทุกบริษัทจะเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ นั่นคือภาวะตลาดหลักทรัพย์จะเกิดการเปลี่ยนแปลง

แปลงตามภาวะเศรษฐกิจ ดังนั้นถ้านักวิเคราะห์สามารถพยากรณ์ตลาดได้ถูกต้องว่าตลาดกำลังจะทำอะไร จะไปทางไหน ก็เท่ากับเป็นการมองเห็นภาพรวม ดังนั้นการวิเคราะห์ภาวะของอุตสาหกรรมและหุ้นสามัญแต่ละบริษัทก็จะมีกรอบให้ตรวจสอบว่าการวิเคราะห์ทำถูกต้องหรือไม่ ผิดจากแนวทางที่ได้จากการวิเคราะห์ตลาดหรือไม่

2. นอกเหนือจากความจริงที่ว่า การเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจและตลาดหลักทรัพย์ จะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมและบริษัทแล้วยังพบความจริงอีกว่า อุตสาหกรรมแต่ละอุตสาหกรรมจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจไม่เท่าเทียมกัน บางอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบน้อยและบริษัทแต่ละบริษัทก็เช่นเดียวกันกับอุตสาหกรรม คือถึงแม้จะอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แต่ละบริษัทก็ได้รับผลกระทบไม่เท่ากันกล่าวคือ แต่ละบริษัทมีความเสี่ยงที่เป็นระบบ (systematic risk) ไม่เท่ากัน

ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้เราจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์เป็นลำดับขั้น ตั้งแต่การวิเคราะห์เศรษฐกิจและภาวะตลาดหลักทรัพย์เป็นอันดับแรกเพื่อให้เห็นภาพรวมและกำหนดจังหวะเวลาลงทุนที่เหมาะสม อันดับต่อมาทำการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเพื่อจัดอันดับ และคัดเลือกอุตสาหกรรมที่สมควรจะลงทุน อันดับสุดท้ายทำการวิเคราะห์บริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมที่คัดเลือกไว้ เพื่อจัดลำดับและคัดเลือกหุ้นสามัญที่เหมาะสมเข้าบัญชีกลุ่มหลักทรัพย์ที่จะลงทุนต่อไป (portfolio)

ดังนั้นจากการวิเคราะห์เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และบริษัทจะทำให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับ

1. เลือกจังหวะการลงทุน
2. เลือกอุตสาหกรรมที่ได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจ
3. เลือกบริษัทที่ควรลงทุนจากอุตสาหกรรมที่เลือกไว้

ประโยชน์ที่จะได้รับอีกประการหนึ่งจากการวิเคราะห์ EIC คือทำให้ นักวิเคราะห์ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่จะเริ่มต้นวิเคราะห์ที่ระดับบริษัทเลย เพราะถ้าเริ่มต้นวิเคราะห์ที่บริษัท นักวิเคราะห์จะต้องนำบริษัททุกบริษัทมาวิเคราะห์ ซึ่งเสียเวลาและค่าใช้จ่าย แต่เมื่อเราวิเคราะห์จาก EIC การวิเคราะห์แต่ละขั้นตอนจะทำให้เราลดจำนวนบริษัทที่ต้องวิเคราะห์ออกไป เพราะท้ายสุดเราจะวิเคราะห์เฉพาะบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่เราเลือกเท่านั้น ส่วนบริษัทอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในอุตสาหกรรมที่เลือกไว้ นักวิเคราะห์ไม่ต้องเสียเวลาไปวิเคราะห์อีก

วิธีการพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจและตลาดหลักทรัพย์

วิธีการพยากรณ์ภาวะตลาดหลักทรัพย์อาจจะทำได้ 3 วิธีด้วยกันคือ

1. **Macroeconomic Approach** โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเศรษฐกิจกับตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะได้ศึกษาในบทนี้

2. **Microeconomic Approach** โดยการประมาณกำไรต่อหุ้นโดยเฉลี่ย อัตราส่วนผลคือ E/P ของตลาด เพื่อพยากรณ์ราคาหุ้นโดยเฉลี่ยในตลาดหรือดัชนีราคาหุ้นนั่นเอง และท้ายสุดหาความไวที่ดัชนีราคาหุ้นในตลาดจะเปลี่ยนไปเท่ากับดัชนีราคาหุ้นที่พยากรณ์ได้ ซึ่งจะได้ศึกษาในบทนี้

3. **Technical Analysis** เป็นการพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้นโดยศึกษาการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นกับปริมาณการซื้อขายหุ้นในอดีตเพื่อหาแนวโน้มและจุดเปลี่ยนแนวโน้มของตลาด สำหรับการวิเคราะห์เทคนิคนี้จะได้แยกอธิบายเป็นบทหนึ่งต่างหากในบทที่ 12

การพยากรณ์ภาวะตลาดหุ้น : วิธี MACROECONOMIC

การพยากรณ์ภาวะตลาดหุ้นโดยวิธี Macroeconomic นี้เป็นการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นโดยศึกษาหาความสัมพันธ์ของดัชนีราคาหุ้นกับภาวะเศรษฐกิจ วิธีการในการพยากรณ์แบบ Macroeconomic นี้อาจใช้อนุกรมเวลามาช่วยในการพยากรณ์ สำหรับอนุกรมเวลาที่เป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจนี้อาจแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่มด้วยกันคือ

1. leading indicators
2. coincident indicators
3. lagging indicators

Leading Indicators เป็นอนุกรมเวลาของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เคลื่อนไหวถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุดก่อนเวลาที่รายได้ประชาชาติ GNP จะขึ้นถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุด ดังตัวอย่างอนุกรมเวลากลุ่มที่เป็นตัวนำของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจัดทำโดยสภาวิจัยเศรษฐกิจแห่งชาติ (The National Bureau of Economic Research or NBER) ดังตารางที่ 8-1

ตารางที่ 8-1 แสดงอนุกรมเวลาที่เป็น leading

Economic Series in NRER Leading Indicator Group

Series	Median Lead (-) or Lag (+) in months			All Economic Significance	Statistical Adequacy	Tim- ing	Con- formity	Smooch- ness	Cur- rency	Total
	Peaks	Troughs	Turns							
1. Average Work Week of Prod. Worker-Mfg.	-12	-2	- 5	70	80	81	60	60	80	73
2. Index of New Business Formations	-11	-2	- 3	80	61	78	59	80	80	73
3. Index of Stock Prices: 500 Common Stocks	- 9	- 4	- 5½	80	85	89	51	80	100	80
4. Index of New Building Permits	- 1 3	- 8	- 9½	90	70	80	55	80	80	76
5. Layoff Rate- Manufacturing	-11	--1	- 6½	70	80	79	80	60	80	76
6. New Orders-Consumer Goods (1967 Dollars)	- 6		- 1-4½	80	75	76	70	60	80	74
7. Contracts & Orders for Plant & Equipment (1967 Dollars)	- 9	- 2	- 5½	90	50	87	72	40	80	72
8. Net Change in Inventory (1967 Dollars)	-5	-4	- 4½	90	53	83	60	80	40	71
9. Net Change in Sensitive Prices	- 1 5	-- 5	- 5 %	70	80	82	60	60	66	72
10. Vendor Performance	- 6	- 5	- 6	70	75	79	46	60	80	69
11. Money Balance (M1)- 1967	- 1 0	- 8	- 9	90	85	80	41	100	80	79
12. Percent Change in Total Liquid Assets	- 6½	- 6	- 6	90	81	84	41	80	66	75

Source: Victor Zarnowitz and Charlotte Boschan, "Cyclical Indicators. An Evaluation and New Leading Indexer," *Business Conditions Digest* (May, 1975). pp. V-XXII.

อนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำนี้จะบอกให้ทราบว่าจะภาวะเศรษฐกิจโดยเฉพาะรายได้ประชาชาติในระยะข้างหน้าจะเป็นอย่างไร เช่นจากตารางกลุ่มอนุกรมตัวนำข้างต้นจำนวนธุรกิจตั้งใหม่มีแนวโน้มขึ้นถึงจุดสูงสุดก่อนที่รายได้ประชาชาติขึ้นสูงสุด 11 เดือน และจะลดลงถึงจุดต่ำสุดก่อนรายได้ประชาชาติลดลงต่ำสุด 2 เดือน ดังนั้นเมื่อเราทราบระยะเวลาที่จะถึงจุดสูงสุดและต่ำสุดดังนี้ เราสามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์พยากรณ์รายได้ประชาชาติได้ว่า ถ้าจำนวนธุรกิจตั้งใหม่ในขณะนี้มีจำนวนมากขึ้นก็สามารถคาดคะเนได้ว่ารายได้ประชาชาติจะยังคงสูงขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ มากกว่า 11 เดือน และถ้าขณะนี้จำนวนธุรกิจตั้งใหม่ถึงจุดสูงสุดแล้วและเริ่มลดลงเราก็พยากรณ์ได้ว่ารายได้ประชาชาติจะยังคงสูงขึ้นต่อไปอีก 11 เดือน และหลังจาก 11 เดือนรายได้ประชาชาติจึงจะเริ่มลดลง หรือถ้าขณะนี้จำนวนธุรกิจตั้งใหม่ได้ลดจำนวนลงจนถึงจุดต่ำสุดและถ้ากำลังเพิ่มสูงขึ้นเราก็คาดได้ว่ารายได้ประชาชาติจะยังคงลดลงไปอีก 2 เดือนแล้วจึงจะเริ่มสูงขึ้นใน 2 เดือนข้างหน้า เป็นต้น

Coincident Indicators เป็นอนุกรมเวลาของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงขึ้นถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุดพร้อม ๆ กับเวลาที่รายได้ประชาชาติจะขึ้นถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุด

Lagging Indicators เป็นอนุกรมเวลาของตัวแปรทางเศรษฐกิจ ที่ขึ้นถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุด หลังจาก ที่รายได้ประชาชาติได้ขึ้นถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุดไปแล้ว

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของอนุกรมเวลาที่เป็น coincident และ lagging ดังตารางที่ 8-2 ที่จัดทำโดยสภาวิจัยเศรษฐกิจแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 8-2 แสดงอนุกรมเวลาที่เป็น Coincident และ Lagging

**Economic Series in NBER
Coincident and Lagging Indicator Group**

Series	Median Lead (-) or Lag (+) in months			All Turns	Economic Significance	Statistical Adequacy	Tim- ing	Con- formity	Smooth- ness	Cur- rency	Total
	Peaks	Troughs	Scores								
Coincident											
1. Number of Employees on nonagricultural payrolls	- 2	0	0	100	78	89	80	100	80	88	
2. Index of Industrial Production	- 3	0	- ½	90	72	90	85	100	80	86	
3. Personal Income , less transfers (deflated by PEE)	0	- 1	- ½	90	70	74	64	100	80	78	
4. Manufacturing & trade sales, deflated	- 3	0	- ½	90	65	90	75	80	53	78	
Lagging											
1. Average duration of employment	+ 1	+ 8	+ 3½	90	78	89	95	80	80	86	
2. Manufacturing & trade inventories (1'367 dollars)	+ 2½	+ 3	+ 3	90	70	89	64	100	53	80	
3. Labor cost per unit output, manufacturing	+ 8½	+ 11	+ 10	80	55	87	51	80	80	73	
4. Commercial & industrial loans outstanding, weekly rep. banks	+ 1½	+ 5	+ 3½	80	60	86	81	100	100	83	
5. Ratio of consumer installment debt to personal income	+ 6½	+ 7	+ 7	80	70	87	44	100	53	74	
6. Average prime rate charged by banks	+ 3½	+ 14	+ 4	90	95	85	62	100	100	87	

Source: Victor *Zarnowitz* and Charlotte *Boschan*, "New Composite Indexes of Coincident and Lagging Indicators," *Business Conditions Digest* (November, 1975), pp. V-XXIV.

เนื่องจากกลุ่มอนุกรมเวลาแบบ coincident และแบบ lagging นี้เปลี่ยนแปลงพร้อมๆ หรือช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติจึงไม่สู้จะเป็นประโยชน์ในการพยากรณ์รายได้ประชาชาติได้ อาจจะช่วยได้ก็เพียงเป็นตัวคอยตรวจสอบความมั่นใจในการพยากรณ์โดยใช้อุณหภูมิกลุ่มตัวนำเท่านั้น

จากการศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตลาดหุ้นกับภาวะเศรษฐกิจในอดีตพบว่า ดัชนีราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (Stock market index) เป็นอนุกรมเวลาชนิด leading indicator คือราคาหุ้นจะขึ้นถึงจุดสูงสุดก่อนที่รายได้ประชาชาติจะถึงจุดสูงสุดจากตารางประมาณ 9 เดือน และถึงจุดต่ำสุดก่อนรายได้ประชาชาติจะถึงจุดต่ำสุดประมาณ 4 เดือน นั่นคือดัชนีราคาหุ้นจะเปลี่ยนแนวโน้มก่อนที่รายได้ประชาชาติจะเปลี่ยนแนวโน้ม จากปรากฏการณ์นี้หลายท่านอาจรู้สึกว่ขัดกับหลักเหตุผลที่ว่า ราคาหุ้นนั้นขึ้นอยู่กับกำไรของบริษัท ซึ่งกำไรจะเป็นตัวกำหนดเงินปันผลและราคาหุ้น และกำไรของบริษัทจะมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อราคาหุ้นขึ้นอยู่กับกำไรบริษัท กำไรบริษัทขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติ เพราะฉะนั้นราคาหุ้นน่าจะขึ้นหรือลงหลังจากรายได้ประชาชาติขึ้นหรือลงแล้ว นั่นคืออนุกรมเวลาของดัชนีราคาหุ้นน่าจะเป็นอนุกรมชนิด coincident หรือ lagging มากกว่า จากการศึกษพบว่าอนุกรมเวลาของดัชนีราคาหุ้นเป็น leading indicator เหตุผลที่ดัชนีราคาหุ้นเป็น leading indicator แทนที่จะเป็น coincident หรือ lagging คือ

1. ราคาหุ้นนั้นเป็นผลสะท้อนของการคาดคะเนของผู้ลงทุนเกี่ยวกับกำไรและเงินปันผลของบริษัทในอนาคต ดังนั้นราคาหุ้นจึงเป็นผลสะท้อนของการคาดคะเนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในอนาคตไม่ใช่กิจกรรมปัจจุบัน ดังนั้นถ้าขณะนี้ผู้ลงทุนทั่วไปคาดว่าอีก 5-6 เดือนข้างหน้าภาวะเศรษฐกิจจะหดตัว รายได้ประชาชาติจะลดลง ดังนั้นเขาก็จะมีความต้องการลงทุนซื้อหุ้นสามัญในขณะนี้ลดน้อยลง ราคาหุ้นสามัญในตลาดขณะนี้จะลดต่ำลง ซึ่งเป็นผลจากการคาดคะเนอนาคต ไม่ใช่เป็นผลจากกำไรของบริษัทในขณะนี้ลดลงแต่อย่างใด

2. เหตุผลที่สองที่อาจเป็นไปได้คือ ราคาหุ้นนั้นเป็นผลสะท้อนของปัจจัยหลายตัวประกอบกัน เช่น กำไรบริษัท อัตรากำไรขั้นต้น ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นอนุกรมเวลาชนิดตัวนำ ดังนั้นราคาหุ้นจึงพลอยเป็นอนุกรมเวลาตัวนำไปด้วย

จากคุณลักษณะของอนุกรมเวลาดัชนีราคาหุ้นดังกล่าว จึงเป็นการยากที่จะใช้รายได้ประชาชาติเป็นเครื่องมือพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้นหรือภาวะตลาดหลักทรัพย์ เพราะรายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้น

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาอนุกรมเวลากลุ่มที่เป็นตัวนำ เราพบว่าเมื่ออนุกรมเวลาตัวนำอื่น ๆ ที่ชี้ นำ ดัชนีราคาหุ้น ดังนั้นเราอาจนำอนุกรมตัวนำอื่น ๆ นี้มาใช้พยากรณ์ภาวะตลาดหุ้นได้ โดยอาจจะนำอนุกรมตัวนำตัวใดตัวหนึ่งมาใช้โดด ๆ เพื่อพยากรณ์ภาวะตลาดหุ้น หรืออาจจะนำอนุกรมเวลาตัวนำหลาย ๆ ตัวมาใช้ร่วมกันเพื่อพยากรณ์ก็ได้ ซึ่งมีวิธีการนำไปใช้อยู่หลายวิธีดังต่อไปนี้

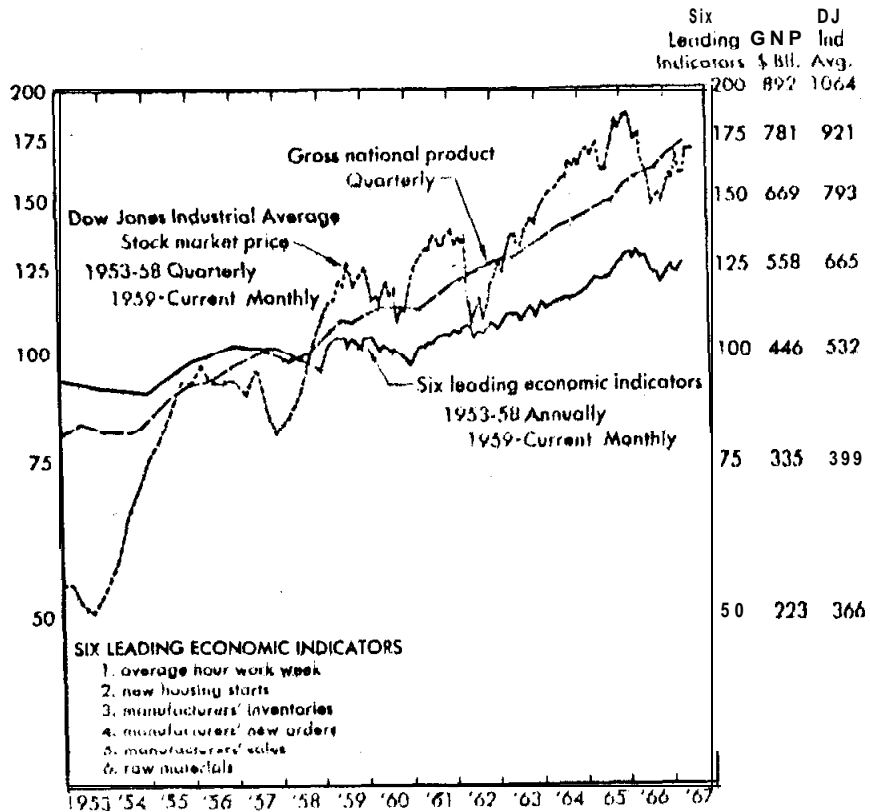
การใช้อนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำแต่ละตัวมาพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้น

ในการใช้อนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำมาพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้นทำได้โดยการตรวจสอบอนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำทั้งหมดว่าอนุกรมเวลาตัวใดบ้างที่กำลังสูงขึ้น ตัวใดบ้างที่กำลังคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง และตัวใดบ้างที่กำลังลดลง เมื่อตรวจจบทิศทางของอนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำทุกตัวแล้ว ผู้วิเคราะห์จะต้องใช้วิจารณ์ญาณให้นำหนักความสำคัญกับอนุกรมแต่ละตัวนั้น เพื่อพยากรณ์รายได้ประชาชาติและดัชนีราคาหุ้นในอนาคต ตัวอย่างเช่นตรวจสอบแล้วพบว่าจำนวนธุรกิจที่ตั้งใหม่ จำนวนใบอนุญาตขอก่อสร้างอาคาร ในเดือนนี้จำนวนคงที่ไม่เพิ่มสูงขึ้น และจำนวนสัญญาการสั่งซื้อเครื่องจักร จำนวนสินค้าคงคลัง ปริมาณเงิน จำนวนการสั่งซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่เข้ามาใหม่ ทั้งสี่อนุกรมนี้ในเดือนนี้กำลังลดต่ำลง ส่วนอัตราการปลดคนงานกำลังเพิ่มสูงขึ้น เช่นนี้เมื่อเราตรวจสอบแล้ว เราอาจพยากรณ์ว่ารายได้ประชาชาติจะเริ่มคงที่หรือลดลงในไม่ช้านี้ และดัชนีราคาหุ้นจะเริ่มลดลงแล้ว เป็นต้น จะเห็นได้ว่าจุดอ่อนของวิธีนี้คือการพยากรณ์ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณมาก

การใช้ Combination Indexes พยากรณ์

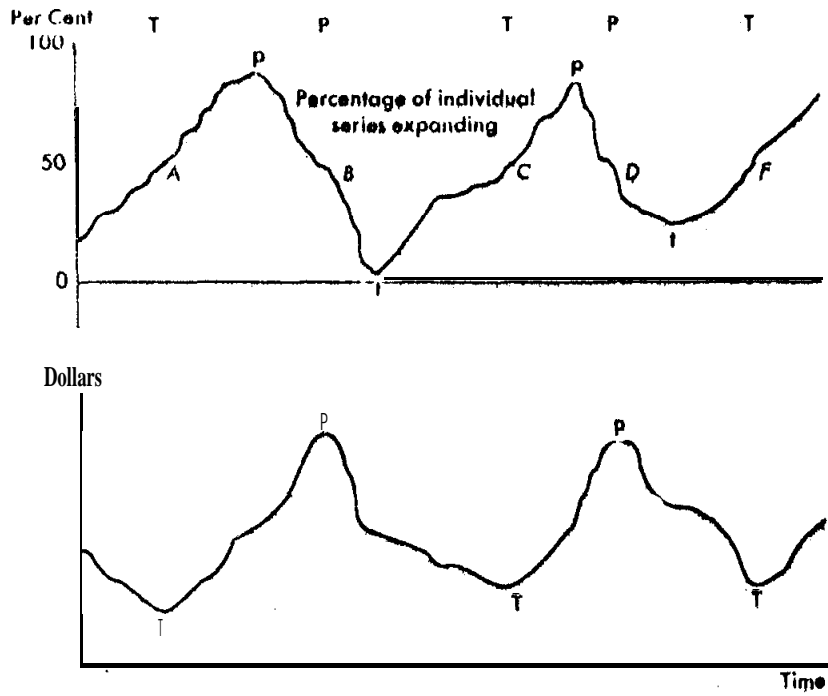
วิธีนี้เป็นการนำอนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำหลาย ๆ อนุกรมมารวมเข้าเป็นอนุกรมเวลาอันเดียว แล้วนำไปเปรียบเทียบกับอนุกรมเวลาดัชนีราคาหุ้น และรายได้ประชาชาติ ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 8-1 ซึ่งเป็นการรวมอนุกรมตัวนำ 6 ตัว เข้าด้วยกันเป็นอนุกรมเดียว

รูปที่ 8-1 แสดงการเปรียบเทียบ Combination Index ของ Index 6 ตัวกับผลผลิตรวมประชาชาติขั้นต้นและดัชนีราคาหุ้นอุตสาหกรรมดาวโจนส์

การใช้ Diffusion Index พยากรณ์ เป็นการสร้างดัชนีขึ้นมาใหม่โดยการนำอนุกรมเวลาหลาย ๆ ตัวที่มีลักษณะ 1. เป็นอนุกรมเวลาที่เป็นต้นเหตุหรือสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่เรากำลังต้องการพยากรณ์ 2. มีลักษณะการเคลื่อนไหวแบบเดียวกันกับสิ่งที่เรากำลังต้องการพยากรณ์ ตัวอย่างเช่นเรากำลังต้องการพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้น เพราะฉะนั้นอนุกรมเวลาที่เป็นต้นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นได้แก่ กำไรของธุรกิจ และเมื่อกำไรของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้นก็จะทำให้ดัชนีราคาหุ้นสูงขึ้นด้วย ดังนั้นกำไรของธุรกิจจึงเป็นอนุกรมเวลาที่สามารถนำมาสร้าง diffusion index ได้เพื่อพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้น ตัว diffusion index ที่สร้างขึ้นใหม่นี้จะแสดงถึงเปอร์เซ็นต์ของจำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มขึ้นจากอนุกรมเวลาทั้งหมดที่นำมาสร้าง diffusion index ดังนั้นตัว diffusion index ที่สร้างขึ้นนี้จะป็นอนุกรมเวลาตัวใหม่ที่เป็นอนุกรมเวลาตัวนำที่จะชี้ให้ทิศทางของสิ่งที่เราต้องการพยากรณ์พร้อมกับสามารถพยากรณ์เวลาที่ทิศทางของสิ่งที่เราพยากรณ์จะเกิดขึ้นได้ด้วย

รูปที่ 8-2 แสดงแผนภูมิตัวอย่าง Diffusion Index และดัชนีราคาหุ้น

P: peak in the aggregate series, corporate net profits
 T: trough in the aggregate series, corporate net profits
 p: peak in the percentage of individual series expanding
 t: trough in the percentage of individual series expanding

จากรูปที่ 8-2 ที่จุด A เป็นจุดที่ 50% ของอนุกรมเวลาทั้งหมดที่นำมาสร้าง diffusion index เพิ่มขึ้นเรียกว่าเป็นจุดเสมอตัว กล่าวคือจำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มสูงขึ้นเท่ากับอนุกรมเวลาที่ลดลง เห็นจุด A ขึ้นไป จำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มสูงขึ้นมีมากกว่าจำนวนอนุกรมเวลาที่ลดลง ดังนั้นที่จุด A จะเป็นจุดที่ดัชนีราคาหุ้นจะต่ำสุด และเห็นจุด A ไปดัชนีราคาหุ้นจะสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจุดเสมอตัว B ซึ่งเป็นจุดที่จำนวนของอนุกรมเวลาที่ลดลงเท่ากับจำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มขึ้น ต่อจากจุด B ไปเป็นช่วงที่จำนวนอนุกรมเวลาที่ลดลงมีมากกว่าจำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นที่จุด B จึงเป็นช่วงเวลาที่ดัชนีราคาหุ้นขึ้นสูงสุด และต่อจากนั้นจะเริ่มลดต่ำลงไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจุดเสมอตัว C ทั้งนี้เนื่องจากระยะเวลาตั้งแต่จุด B ถึงจุด C จำนวนอนุกรมเวลาที่ลดลงมีมากกว่าจำนวนอนุกรมเวลาที่เพิ่มขึ้น

จากลักษณะความสัมพันธ์ของ diffusion index กับดัชนีราคาหุ้นที่อธิบายข้างต้น เราสามารถนำ diffusion index มาพยากรณ์แนวโน้ม ทิศทาง และเวลาที่แนวโน้มจะคงอยู่หรือเปลี่ยนทิศทางได้ถ้า diffusion index ที่สร้างขึ้นนั้นเท่ากับ 50% เมื่อใดดัชนีราคาหุ้นจะถึงจุดสูงสุดหรือต่ำสุด และต่อจากนั้นจะเริ่มเปลี่ยนทิศทางแนวโน้มไปในทางตรงกันข้าม คือถ้า diffusion index มีค่ามากกว่า 50% ดัชนีราคาหุ้นมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และถ้า diffusion index ต่ำกว่า 50% เมื่อใดดัชนีราคาหุ้นจะมีแนวโน้มต่ำลง

การพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจและตลาดหุ้นโดยการนำอนุกรมเวลาที่เป็นตัวนำมาช่วยในการชี้ทิศทางภาวะเศรษฐกิจและภาวะตลาดหุ้นนี้มีข้อจำกัดหลายประการในการนำมาใช้เช่น อนุกรมเวลาที่นำมาใช้อาจจะชี้ทิศทางผิด เช่นจากการศึกษาแบบแผนการเคลื่อนไหวของอนุกรมเวลาในอดีตแล้วพบว่าขณะนั้นอนุกรมชี้หน้าว่าทิศทางเคลื่อนไหวต่อไปนี้มีแนวโน้มลดต่ำลง แต่ความจริงกลายเป็นว่ามีทิศทางเพิ่มสูงขึ้น

ปัญหาที่อาจพบจากการใช้อนุกรมเวลาในการพยากรณ์อีกปัญหาหนึ่งอาจได้ก่อนอนุกรมเวลาไม่สามารถบอกช่วงระยะเวลาที่แน่นอนที่จะเปลี่ยนทิศทางได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ทรงตัวไม่ขึ้นหรือลง นอกจากนั้นถึงแม้ว่าเราจะรู้ตัวอนุกรมเวลาตัวใดเป็นตัวชี้หน้า แต่ระยะเวลาที่ชี้หน้าในช่วงถึงจุดสูงสุดและต่ำสุดว่าชี้หน้าที่เดือน ในแต่ละปีย่อมผันแปรไป ดังนั้นจึงยากที่จะพยากรณ์ระยะเวลาที่จะชี้หน้าได้

นอกจากปัญหาในการนำมาใช้ดังกล่าวแล้ว อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือปัญหาในการรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำอนุกรมเวลา และการปรับอนุกรมเวลา เพื่อให้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนับว่าเป็นงานที่ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุกรมเวลาไม่สามารถรวมข้อมูลที่ไม่สามารถแปลเป็นตัวเลขแต่มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและตลาดหุ้นอย่างมากมาไว้ในอนุกรมเวลาได้

ดังนั้นในการนำอนุกรมเวลาใช้ในการพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจและตลาดหุ้นจึงพึงระลึกถึงข้อจำกัดเหล่านี้ด้วย เพื่อให้การนำอนุกรมเวลาไปใช้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การพยากรณ์ภาวะตลาดหุ้น : วิธี MICROECONOMIC

การพยากรณ์ภาวะตลาดหุ้นโดยวิธี Microeconomic นี้เป็นการพยากรณ์ดัชนีราคาหุ้นหรือราคาเฉลี่ยของหุ้นทั้งหมดในตลาดโดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับอัตราส่วนราคาต่อกำไรหรือ P/E เป็นแนวทางในการประมาณดัชนีราคาหุ้น โดยมีขั้นตอนโดยสรุปดังนี้

- (1) ประมาณกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยเฉลี่ยของหุ้นทั้งหมดในตลาดโดย
  - ก. ประมาณค่ารายได้ประชาชาติขั้นต้น (Nominal GNP) ประจำปีโดย
    1. ประมาณค่ารายได้ประชาชาติที่แท้จริง (Real GNP)
    2. ประมาณอัตราเงินเฟ้อ
  - ข. ประมาณยอดขายรวมของธุรกิจทั้งหมดโดยใช้ GNP เป็นแนวทาง
  - ค. ประมาณหาอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยของธุรกิจทั้งหมดในประเทศ
    1. หาประสิทธิภาพการผลิต
    2. ค่าแรง
      - อัตราค่าแรงที่เพิ่มขึ้น
      - ประสิทธิภาพในการผลิตที่เปลี่ยนแปลง
    3. อัตราเงินเฟ้อ
    4. ดุลย์การค้า
  - ง. ประมาณกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยเฉลี่ย
    1. หากำไรดำเนินงาน (ยอดขายคูณอัตรากำไรขั้นต้น)
    2. หักค่าเสื่อมราคา
    3. ประมาณภาษี (อัตราภาษีคูณกำไรหลังหักค่าเสื่อมราคา)
    4. หักภาษี

(2) ประมาณค่า P/E ของตลาดหุ้น

ก. ประมาณการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุน (K) โดยหาการเปลี่ยนแปลงของ

1. อัตราดอกเบี้ยที่ปลอดจากความเสี่ยง (risk free rate หรือ RFR)
2. ค่าชดเชยความเสี่ยง (risk premium)
  - ความเสี่ยงทางธุรกิจ
  - ความเสี่ยงทางการเงิน
3. อัตราเงินเฟ้อ

ข. ประมาณการเปลี่ยนแปลงในอัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผล (g) โดยดูการเปลี่ยนแปลงใน

1. อัตราการกันกำไรไว้เป็นกำไรสะสม
2. อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น
  - อัตราการหมุนเวียนของหุ้น
  - อัตรากำไร

ค. หา P/E โดย
$$P/E = \frac{D/E}{K - g}$$

(3) ประมาณดัชนีราคาหุ้นในตลาด โดย

- ก. นำกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยเฉลี่ยคูณกับ P/E ของตลาด
(1) × (2)

(1) การประมาณกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยเฉลี่ยของหุ้นทั้งหมดในตลาด

ก. จะต้องทำการประมาณเกี่ยวกับรายได้ประชาชาติขั้นต้น

การประมาณ Nominal GNP อาจอาศัยการพยากรณ์ของหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลภาวะเศรษฐกิจเช่น ดูจากรายงานเศรษฐกิจของธนาคารแห่งประเทศไทยและรายงานของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เป็นต้น หรือถ้านักวิเคราะห์ต้องการพยากรณ์รายได้ประชาชาติขั้นต้นด้วยตนเองก็อาจทำได้โดยการวิเคราะห์ที่มาของรายได้ประชาชาติในแต่ละภาคสังคม ซึ่งได้แก่ 1) ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค (C) 2) การลงทุน (I) 3) มูลค่าส่งออกสุทธิ (X) และ 4) การใช้จ่ายของภาครัฐบาล (G) เพื่อหาอัตราการเพิ่มขึ้นที่แท้จริงในแต่ละภาค ซึ่งจะได้ real GNP แล้วจึงประมาณอัตราเงินเฟ้อขึ้น เพื่อปรับ real GNP ให้เป็น nominal GNP เพื่อจะได้ประมาณยอดขายของธุรกิจทั้งหมดต่อไป

ข. ประมาณยอดขายรวมของธุรกิจทั้งหมด

การประมาณยอดขายรวมของธุรกิจทั้งหมดทำได้โดยการนำ GNP มาช่วยในการพยากรณ์ เนื่องจากยอดขายรวมของธุรกิจขึ้นอยู่กับ GNP ดังนั้นเราอาจนำอนุกรมเวลาของยอดขายธุรกิจและอนุกรมเวลา GNP มาหาความสัมพันธ์โดยสร้างสมการเส้นถดถอย (Regression line equation) ขึ้น จากสมการเส้นถดถอยนี้เราก็สามารถที่จะพยากรณ์ยอดขายรวมของธุรกิจได้ เมื่อเราพยากรณ์ค่า GNP ในข้อ ก. ได้แล้ว

ค. ประมาณหาอัตรากำไรขั้นต้นโดยเฉลี่ยของธุรกิจทั้งหมด

เมื่อเราสามารถหายอดขายทั้งหมดได้แล้วสิ่งที่เขาต้องการหาต่อไปคือกำไรสุทธิของธุรกิจ การที่จะประมาณกำไรสุทธิได้เราต้องประมาณต้นทุนการผลิต ซึ่งประกอบด้วยค่าเสื่อมราคาซึ่งสามารถหาได้จากอัตรากำไรใช้เครื่องจักรหรือประสิทธิภาพการผลิต และค่าแรงที่ใช้ในการผลิต ต้นทุนการผลิตที่ประมาณได้ยังอยู่ในรูปของค่าที่แท้จริง ดังนั้นจะต้องนำอัตราเงินเฟ้อมาปรับเพื่อให้ได้ต้นทุนการผลิตในรูปจำนวนเงินที่รวมภาวะเงินเฟ้อในปีที่พยากรณ์ไว้ด้วย นอกจากต้นทุนการผลิตแล้วเรายังต้องพิจารณาถึงต้นทุนหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการส่งสินค้าออกและสิ่งสินค้าเข้าหรือดุลการค้า นั่นคือถ้าเรามีดุลการค้าได้เปรียบเท่ากับเราได้ประโยชน์เท่ากับเป็นการลดต้นทุนการผลิตลง หรือถ้าดุลการค้าเสียเปรียบเราเสียประโยชน์เท่ากับเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต ดังนั้นจึงต้องนำดุลการค้าไปปรับต้นทุนการผลิตด้วย ดังนั้นเมื่อต้นทุนการผลิตที่ปรับแล้วไปหักจากยอดขายเราจะได้กำไรขั้นต้นคิดออกมาเป็นร้อยละได้เป็นอัตรากำไรขั้นต้น (Gross profit margin)

ง. ประมาณกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยเฉลี่ย

เมื่อเราสามารถประมาณยอดขาย (ข้อ (1) ข.) และอัตรากำไรขั้นต้น (ข้อ (1) ค.) ได้แล้ว เราก็สามารถหากำไรขั้นต้นโดยนำยอดขายคูณกับอัตรากำไรขั้นต้นได้เป็นกำไรขั้นต้นแล้วทำการประมาณค่าเสื่อมราคา ภาษีเพื่อนำไปหักออกจากกำไรขั้นต้น ก็จะได้กำไรสุทธิแล้วนำจำนวนหุ้นที่มีอยู่ทั้งหมดในตลาดไปหารก็จะได้กำไรสุทธิต่อหุ้นของตลาด ซึ่งกำไรสุทธิต่อหุ้นของตลาดนี้เราจะนำไปใช้ประกอบกับ P/E ตลาด เพื่อหาราคาเฉลี่ยของหุ้นในตลาดหรือดัชนีราคาหุ้นต่อไป

(2) ประมาณค่า P/E ของตลาดหุ้น

จากแนวคิดในการประเมินค่าหุ้นสามัญที่ผู้ถือหุ้นมีนโยบายถือตลอดไปว่าค่าที่ควรจะเป็นของหุ้นจะเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินปันผลที่ได้ทั้งหมดในอนาคต และถ้าอัตราการเพิ่มขึ้นของเงินปันผลคงที่หรือสม่ำเสมอแล้ว ค่าที่ควรจะเป็นของหุ้นสามัญจะเป็นดังนี้

$$P_i = \frac{D_i}{K_i - g_i} \quad (\text{เพื่อความเข้าใจโปรดย้อนกลับไปดูบทที่ 7} \\ \text{หัวข้อการประเมินค่าหุ้นสามัญกรณีถือหุ้นตลอดไป})$$

โดยให้ P = มูลค่าที่ควรจะเป็นของหุ้นสามัญบริษัท i

D_i = เงินปันผลที่จะได้รับในงวดที่ 1

K_i = อัตราผลตอบแทนที่ต้องการสำหรับการลงทุนหุ้น i

g_i = อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินปันผลหุ้น i

ดังนั้นจากแนวคิดข้างต้นเมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการประเมินราคาหุ้นของตลาดหรือดัชนีราคาหุ้น เราจะได้ดังนี้

$$P = \frac{D_1}{K - g}$$

โดยให้ P = ราคาหุ้นโดยเฉลี่ยของตลาดหรือดัชนีราคาหุ้น

D_1 = เงินปันผลเฉลี่ยต่อหุ้นในงวดที่ 1

K = อัตราผลตอบแทนที่ต้องการของตลาด

g = อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินปันผลของหุ้นทั้งหมด

นำ E หารทั้งสองข้างจะได้

$$P/E = \frac{D_1/E}{K - g}$$

นั่นคือ P/E ของตลาดจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสองส่วนใหญ่ ๆ คือ

ก. อัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุนของผู้ลงทุนทั้งตลาด (K)

ข. อัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลโดยเฉลี่ยของหุ้นทั้งตลาด (g)

ดังนั้นในการพยากรณ์ P/E ของตลาดเราต้องพยากรณ์ปัจจัยทั้งสองข้างต้น

ก. อัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุนของตลาด (K)

อัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุนของตลาดจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

1. อัตราดอกเบี้ยที่ปลอดภัยจากความเสี่ยง (risk free rate) หรืออัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์รัฐบาลนั่นเอง

2. ค่าชดเชยความเสี่ยงหุ้นสามัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของความเสี่ยงทางธุรกิจ (business risk) ซึ่งเกิดจากลักษณะการประกอบการธุรกิจ และความเสี่ยงทางการเงินซึ่งเกิดจากลักษณะการจัดหาเงินทุนของธุรกิจว่าใช้เงินทุนจากการกู้ยืมมากน้อยเพียงใด

3. อัตราเงินเฟ้อ

ดังนั้นในการพยากรณ์ค่า K เราต้องพยากรณ์ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบทั้งสามตัวนั้นว่ามากน้อยเพียงใดถ้าองค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่งสูงขึ้น อัตรา K ก็จะมีสูงขึ้นด้วย

ข. อัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลโดยเฉลี่ยของหุ้นทั้งตลาด

อัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลของหุ้นทั้งตลาดจะมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับ

1. อัตราการกันกำไรไว้เป็นกำไรสะสมเพื่อนำไปลงทุนเพื่อขยายกิจการ ซึ่งจะช่วยให้รายได้ของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น อัตราการกันกำไรไว้เป็นกำไรสะสมนี้กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ อัตราการจ่ายเงินปันผลจากกำไร (D/E) นั่นเอง ดังนั้นถ้า D/E มีอัตราที่สูงหรืออัตราการกันกำไรไว้เป็นกำไรสะสมต่ำ การขยายตัวของธุรกิจจะต่ำด้วย ทำให้รายได้ของธุรกิจเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำ ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลต่ำด้วย แต่ถ้า D/E ต่ำหรือกันกำไรสะสมไว้สูง อัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลจะสูง

2. อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอัตรานี้จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการใช้เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นว่าสามารถสร้างยอดขายเป็นกี่เท่าของเงินทุน นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับอัตรากำไรจากยอดขายด้วย ดังนั้นการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น ผู้วิเคราะห์จะต้องคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้เงินทุนและอัตรากำไรจากยอดขาย เพื่อประเมินผลสุทธิต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น

ค. ประมาณ P/E ของตลาด

โดยการนำผลที่ได้จากการประมาณอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ K (ข้อ (2) ก.) และอัตราการเจริญเติบโตของเงินปันผลของตลาด g (ข้อ (2) ข.) มาเข้าสู่สูตร

$$P/E = \frac{D/E}{K - g}$$

(3) ประมาณดัชนีราคาหุ้นในตลาด

เมื่อเราประมาณกำไรสุทธิต่อหุ้นของตลาด [ข้อ (1)] และค่า P/E ของตลาด [ข้อ (2)] ได้แล้วเราสามารถประมาณค่าดัชนีราคาหุ้นหรือราคาหุ้นโดยเฉลี่ยของตลาดได้โดยการนำกำไรสุทธิต่อหุ้นของตลาด [ข้อ (1)] คูณกับค่า P/E ของตลาด [ข้อ (2)] ก็จะได้ค่าดัชนีราคาหุ้น นั่นคือ

$$\text{ดัชนีราคาหุ้น} = \text{กำไรสุทธิต่อหุ้นของตลาด (1)} \times \text{P/E ตลาด (2)}$$

สรุป

หลังจากที่ได้ศึกษาถึงวิธีการต่าง ๆ ทั้งวิธี Macroeconomic และวิธี Microeconomic เพื่อวิเคราะห์และพยากรณ์ทิศทางของภาวะเศรษฐกิจและตลาดหุ้นแล้วจะพบว่ากระบวนการที่กล่าวมาข้างต้นทั้งสองวิธีจะต้องทำการประมาณค่าตัวแปรต่าง ๆ มากมายและเชื่อมโยงตัวแปรต่าง ๆ เข้าด้วยกันซึ่งเป็นงานที่ไม่ง่าย แต่เป็นที่เข้าใจและยอมรับถึงความสำคัญและจำเป็นของการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและภาวะตลาดหุ้นว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในการวิเคราะห์หุ้นสามัญโดยเฉพาะเป็นการตัดสินใจขั้นแรกว่าผู้ลงทุนควรจะลงทุนในหุ้นสามัญในงวดเวลาข้างหน้าที่จะมาถึงนี้หรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตัดสินใจเลือกจังหวะการลงทุนว่าผู้ลงทุนควรจะเข้ามาหรือถอนตัวออกจากตลาดในงวดหน้าที่จะมาถึงหรือไม่ ดังนั้นการวิเคราะห์ภาวะตลาดหุ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่าพอที่จะเสียสละเวลาวิเคราะห์